

- b) Ska artikel 20 FEUF tolkas så, att den utgör hinder för att en medlemsstat nekar en tredjelandsmedborgare, vars maka är unionsmedborgare, uppehållsrätt i den medlemsstat i vilken maken bor och är medborgare, även om unionsmedborgaren inte är beroende av tredjelandsmedborgaren för sin försörjning? (avser sökandena Vis-haka Heiml och Izunna Emmanuel Maduike)
- c) Ska artikel 20 FEUF tolkas så, att den utgör hinder för att en medlemsstat nekar en vuxen tredjelandsmedborgare, vars mor är unionsmedborgare, uppehållsrätt i den medlemsstat i vilken modern bor och är medborgare, även om det inte är unionsmedborgaren som är beroende av tredjelandsmedborgaren för sin försörjning utan tredjelandsmedborgaren som är beroende av unionsmedborgaren för sin försörjning? (avser sökanden Alban Kokollari)
- d) Ska artikel 20 FEUF tolkas så, att den utgör hinder för att en medlemsstat nekar en vuxen tredjelandsmedborgare, vars fader är unionsmedborgare, uppehållsrätt i den medlemsstat i vilken fadern bor och är medborgare, även om det inte är unionsmedborgaren som är beroende av tredjelandsmedborgaren för sin försörjning utan tredjelandsmedborgaren som erhåller stöd av unionsmedborgaren till sin försörjning? (avser sökanden Dragica Stevic)

2. För det fall att en av punkterna i fråga 1 ska besvaras jakande:

Är medlemsstaternas skyldighet i enlighet med artikel 20 FEUF, att ge tredjelandsmedborgare rätt att uppehålla sig inom deras territorier, en uppehållsrätt som följer direkt av unionsrätten eller är det tillräckligt att medlemsstaten beviljar tredjelandsmedborgaren en på lag grundad rätt att uppehålla sig?

3. a) För det fall att det i enlighet med fråga 2 finns en uppehållsrätt som följer av unionsrätten:

Under vilka förutsättningar föreligger undantagsvis inte den uppehållsrätt som följer av unionsrätten, och under vilka förutsättningar får en medlemsstat neka tredjelandsmedborgaren en rätt att uppehålla sig dess territorium?

- b) För det fall att det i enlighet med fråga 2 är tillräckligt att tredjelandsmedborgaren ges en på lag grundad uppehållsrätt:

Under vilka förutsättningar får medlemsstaten neka tredjelandsmedborgaren rätt att uppehålla sig trots att medlemsstaterna i princip är skyldiga att göra det möjligt för tredjelandsmedborgaren att uppehålla sig inom deras territorier?

4. För det fall att artikel 20 FEUF inte utgör hinder för att en medlemsstat nekar en tredjelandsmedborgare, som befinner sig i en sådan situation som den som Murat Dereci befinner sig i, rätt att uppehålla sig i denna medlemsstat:

Utgör artikel 13 i beslut nr 1/80 av den 19 september 1980 om utveckling av associeringen som antogs av associeringsrådet — vilket inrättades genom avtalet om upprättandet av en associering mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet — eller artikel 41 ⁽¹⁾ i det tilläggsprotokoll som undertecknades i Bryssel den 23 november 1970, som ingicks, godkändes och bekräftades för gemenskapens räkning genom förordning (EEG) nr 2760/72 av den 19 december 1972, och som i enlighet med dess artikel 62 är en del av avtalet om upprättandet av en associering mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet, i ett sådant fall som det som avser Murat Dereci, hinder mot att en medlemsstat föreskriver strängare regler för turkiska medborgares första inresa än vad som gällde tidigare för turkiska medborgares första inresa, trots att de nationella bestämmelser som underlättat för den första inresa inte trädde i kraft förrän efter den tidpunkt då de ovannämnda bestämmelserna som gäller associeringen med Turkiet började gälla i denna medlemsstat?

⁽¹⁾ EGT L 293, s. 4; svensk specialutgåva, område 11, volym 1, s. 130.

Talan väckt den 3 juni 2011 — Konungariket Spanien mot Europeiska unionens råd

(Mål C-274/11)

(2011/C 219/16)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Konungariket Spanien (ombud: N. Díaz Abad)

Svarande: Europeiska unionens råd

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— ogiltigförklara rådets beslut 2011/167/EU ⁽¹⁾

— förplikta Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. **Maktmissbruk på grund av valet av ett fördjupat samarbete** när målet med samarbetet inte är att alla medlemsstater ska delta, utan undvika förhandlingar med en medlemsstat genom att lägga fram en lösning där denna medlemsstat utesluts, och detta trots att de mål som eftersträvas kunde ha uppnåtts genom artikel 142 i Europeiska patentkonventionen. ⁽²⁾

2. **Åsidosättande av EU:s rättsväsen**, då det inte har föreskrivits något system för tvistlösning avseende rättigheter som omfattas av unionsrätten.
3. **I andra hand**, om domstolen skulle finna att det i detta fall är tillåtet med fördjupat samarbete och att det är möjligt att fastställa de materiella bestämmelserna för rättigheter som omfattas av unionsrätten. Trots att det saknas ett system för lösning av tvister avseende rättigheterna, anser Konungariket Spanien att **de rekvisit som krävs för att det ska kunna upprättas ett fördjupat samarbete inte är uppfyllda**, och anför härvid följande grunder för ogiltigförklaring:
- 3.1 **Åsidosättande av artikel 20.1 EUF**, eftersom det fördjupade samarbetet i detta fall varken är den sista utvägen eller syftar till de mål som förskrivs i EUF och eftersom det avser områden som inte kan bli föremål för fördjupat samarbete på grund av att de omfattas av EU:s exklusiva befogenheter.
- 3.2 **Åsidosättande av artikel 326 FEUF**, eftersom det fördjupade samarbetet i det aktuella fallet innebär att principen om icke-diskriminering åsidosätts, att den inre marknaden och den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen påverkas, att handeln mellan medlemsstater behandlas olika och att konkurrensen mellan staterna snedvrids.
- 3.3 **Åsidosättande av artikel 327 FEUF**, eftersom det fördjupade samarbetet innebär att de rättigheter som tillkommer Konungariket Spanien, som inte deltar i samarbetet, inte iaktas.

(¹) Rådets beslut av den 10 mars 2011 om bemyndigande av ett fördjupat samarbete på området skapande av ett enhetligt patentskydd (EUT L 76, s. 53)

(²) Europeiska patentkonventionen av den 5 oktober 1973.